

Beste Anuna De Wever,
Beste Kyra Gantois,

Onlangs legde Dis Van Berckelaer de eed af als burgemeester van Borsbeek. Behalve een 100-plusser, een inmiddels hoogopgeleide, hardwerkende polyglot met recente wortels in de migratie, een persoon met een handicap, de korpschef van politie en een brandweerman, nodigde hij o.m. ook twee 'klimaatleerlingen' uit.

Zijn genodigden waren als het ware zijn boodschap: intergenerationeel, inclusief, veilig, zorg- en duurzaam.

Gouverneurs zijn neutraal. Zij horen zich niet te mengen in het publieke, laat staan politieke debat.

Toch herhaal ik steeds en overal 'mijn' drie doelstellingen of ambities:

1. ZERO, nul, geen doden en/of zwaargewonden in en door het verkeer;
2. ZERO-emissie o.m. door de uitbouw van een regio waar, dankzij een duurzame energiemix, evenveel hernieuwbare energie wordt geproduceerd als de vraag naar spaarzaam gebruikte energie groot is (kernenergie hoeft daarbij geen taboe te zijn);
3. het besef doen groeien dat we niet langer leven in een 'tijdperk van verandering', maar in een 'verandering van tijdperk' (de zogenaamde vierde industriële revolutie) en mee nadenken over de implementatie en impact daarvan op hoe we
4. leven, leren, werken, wonen, ons verplaatsen, ons tot elkaar verhouden.

Overigens, die drie doelstellingen en ambities zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden: veel minder, maar schone(re), lichte(re), liefst gedeelde voertuigen die automatisch remmen en zich automatisch aan de maximaal toegelaten snelheid houden, zijn veiliger en stoten minder uit. Minder, maar meer gedeelde auto's, betekent bovendien vooral ook meer ruimte voor fietsers, steppers, stappers én een betere ruimtelijke kwaliteit. We mogen er niet op wachten, maar zullen nieuwe technologieën nodig hebben, om deze doelstellingen zo snel als mogelijk waar te maken.

Over die doelstellingen: geen emissie, duurzaam, hernieuwbaar, veilig raken we het – naar ik hoop- allicht snel eens. De 'praktische bezwaren' tussen ambitie, doel en daad, zijn helaas weerbarstig.

Neem nu hernieuwbare energie. Over het algemeen is iedereen voor.

Heel graag nodig ik jullie uit om eens samen met mij deel te nemen aan een info- of participatieavond over de plaatsing van nieuwe windturbines.

Op vraag van moedige burgemeesters die zich in 'een burgemeestersconvenant' engageerden om hun gemeente klimaatneutraal te maken of van ondernemers die windturbines willen realiseren op hun terrein en/of van windenergieproducenten, ga ik geregeld met bezorgde buurtbewoners in debat over hernieuwbare energie in het algemeen en de realisatie van een windturbinepark in het bijzonder.

Niet zelden zijn de debatten ‘geanimeerd’, maar meestal toch vooral heftig. Samengevat komen de bedenkingen hierop neer: “Mevrouw, we zijn voor hernieuwbare energie en windmolens, maar niet hier. Niet in onze buurt. We zullen nooit meer slapen. We zullen ziek worden en vroeger sterven. We zullen nooit meer buiten kunnen zitten. En we zijn veroordeeld om hier te blijven wonen, want onze huizen zullen niets meer waard zijn”.

Analoge voorbeelden kan ik jullie geven over de verzoening van ruimte voor water, natuur en landbouw.

Maar we blijven doorgaan. Elke dag opnieuw. Omdat we met zijn allen de transitie naar een gezonde en duurzame samenleving moeten maken. Hoe meer mensen jullie/wij daarvan kunnen overtuigen, hoe beter. De weg zal lang en heftig zijn. En ja, nieuwe techniek en technologie zullen nieuwe antwoorden en oplossingen brengen. Even groot is de nood aan maatschappelijke, financiële, fiscale en sociale innovatie. We zullen er, over de generaties en grenzen heen, werk van moeten maken. Dag in dag uit, jaar in jaar uit.

Zo moeten externe kosten en baten dringend geïnternaliseerd worden en aanzetten tot duurzame manieren van produceren, consumeren en hergebruiken. Alleen zo zal onze economie circulair worden, zullen we spaarzamer omgaan met schaarse goederen als drinkbaar water en zal Earth Overshoot Day geleidelijk weer gewoon op 31 december in plaats van rond 1 augustus vallen.

Omdat de uitdagingen zo groot en urgent zijn, maar de uitvoering buitengewoon weerbarstig is, ben ik jullie, en allen met wie jullie steeds weer de straat op trekken buitengewoon dankbaar en erkentelijk.

Voor wat het waard is: op 27 januari jl. stapte ik enthousiast mee op in een nat, koud, maar hartverwarmend Brussel.

En omdat ook eigen keuzes tellen, maar zonder me hooghartig op de borst te kloppen: ik verplaats me zoveel als mogelijk te voet, met de fiets of met het openbaar vervoer en eet al meer dan 30 jaar geen vlees meer.

Met genegen groet en alle goeds,
Cathy Berx
Gouverneur van Antwerpen

De uitgeschreven teksten, voorstellen en de wijze waarop we die in provincie Antwerpen proberen uit te voeren, vinden jullie op www.cathyberx.be.